

פרופסור ולדימיר שניוויס ז"ל

כמדען דגול, כאדם צנוע וכבעל חוש הומור ייחודי. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

פרופ' אשר שיינברג

הסכרת מגיל 28, והיא כנראה שהכריעה אותו בימים אלה. ולדימיר היה מומחה למורפולוגיה ולציטולוגיה, ובניגוד למורפולוגים אחרים בני גילו, הוא הצליח לשלב בעבודתו את עולם המחשבים לצורך עיבוד תמונה והדמיה. היה לו חוש ומבט של צלם מיקצועי. הוא ידע לבחור היטב את האובייקטים לצילום, והתמונה שהוא צילם, פיתח ועיבד הייתה ייחודית ומדהימה. לפיכך הסטודנטים היו משחרים לפתחו, כדי שדווקא הוא, עם החושים והראיה שלו, יצלם את הפרפרט. אפילו חוקרים ממחלקות אחרות סמכו עליו שיגלה תוצאות חדשות, שהם לא ראו בפרפרטים שלהם. וולדימיר נענה לכל אחד בנפש חפצה וברוח אוהדת, עם חיוך שלא סר ממנו. גם אם היה סטודנט שחזר על שגיאה שוב ושוב, ולדימיר היה מעמיד אותו על טעותו ללא כעס וללא הטפת מוסר.

ולדימיר, אתה תחסר לנו מאד, תחסר ולאישתך, לילדיך ולנכדיך. נזכור אותך

פרופ' ולדימיר שניוויס נלקח מעימנו בכ"ז טבת תשס"ו (27.1.06), והוא רק בן 63 שנה. ולדימיר עלה לארץ בשנת 1995 מאוזבקיסטן, שם ניהל מכון המטולוגי. כעבור מספר חודשים הוא נקלט בבר-אילן במעבדתו של **פרופ' אשר שיינברג** ומאז עבד עד יום מותו בבר-אילן.

תוך זמן קצר מאוד הוא למד את המערכת למדידת סידן, והתאים אותה למדידת סידן לא רק בציטופלזמה אלא גם במיטוכונדריה. כמו-כן ניצל את המערכת למדידת יונים נוספים כמו נתרן, ולקביעת פרמטרים מורפולוגיים כמו גודל הגרעין וגודל המיטוכונדריה, אשר משתנים בתנאי מצוקה. בנוסף לכך פיתח שיטה לקבוע כמותית את העוצמה של צבע פלורסנטי, צבע של תוצר אנזימתי, או DNA.

ולדימיר עבד בתקופת לימודיו לדוקטורט במיקרוסקופ אלקטרוני הפולט קרני X, שאסור היה להימצא בקרבתו למעלה מ-20 דקות. אבל ולדימיר לא שעה לאזהרות אלו, ואולי עקב כך לקה במחלת